

formae F cum periodo formae f conueniat, siue vt *periodus formae F sibi ipsi sit socia*. Quoties hoc euenit, in hac periodo duae formae ancipites inuenientur. Ponamus enim periodum formae F constare e $2n$ formis siue F et F^{2n} esse identicas; porro sit $2m+1$ index formae f in periodo formae F^*), siue F^{2m+1} et F sociae. Tum patet etiam F' et F^{2m} fore socias nec non F'' et F^{2m-1} etc., adeoque etiam F^m et F^{m+1} . Sit $F^m = (a^m, b^m, -a^{m+1})$, $F^{m+1} = (-a^{m+1}, b^{m+1}, a^{m+2})$. Tum erit $b^m + b^{m+1} \equiv 0$, (mod. a^{m+1}); ex defin. formarum sociarum vero erit $b^m = b^{m+1}$ atque hinc $2b^{m+1} \equiv 0$ (mod. a^{m+1}), siue formae F^{m+1} anceps. — Eodem modo F^{2m+1} et F^{2n} erunt sociae; hinc F^{2m+2} et F^{2n-1} ; F^{2m+3} et F^{2n-2} etc. tandemque F^{m+n} et F^{m+n+1} , quarum posterior erit anceps, vti per simile ratiocinium facile probatur. Quia vero $m+1$ et $m+n+1$ secundum mod. $2n$ sunt incongrui, formae F^{m+1} et F^{m+n+1} identicae non erunt (art. 186, vbi n idem denotat, quod hic $2n$). Ita in I sunt formae ancipites (1, 8, — 15), (2, 7, — 15), in II vero (— 1, 8, 15), (— 2, 7, 15).

8) Vice versa, *quacumque periodus, in qua forma anceps occurrit, sibi ipsi socia est*. Facile enim perspicitur, si F^m sit forma reducta anceps: formam ipsi sociam, (quae etiam est reducta), simul ipsi a parte prima contiguam esse, i. e. F^{m-1} et F^m socias. Tum vero to-

*) Index hic necessario erit impar, quia manifesto termini primi formarum F , f signa opposita habent (vid. supra, 2).

ta periodus sibi ipsi socia erit. — Hinc patet, fieri non posse, ut unica tantum forma anceps in periodo aliqua contenta sit.

9) Sed etiam plures quam duae in eadem periodo esse nequeunt. Ponamus enim in periodo formae F , ex $2n$ formis constante, tres formas ancipites dari F^λ , F^μ , F^ν , ad indices λ , μ , ν respectue pertinentes, ita ut λ , μ , ν sint numeri inaequales inter limites 0 et $2n - 1$ (incl.) siti. Tum formae $F^{\lambda-1}$ et F^λ erunt sociae; similiterque $F^{\lambda-2}$ et $F^{\lambda+1}$ etc. tandemque F et $F^{2\lambda-1}$. Ex eadem ratione F et $F^{2\mu-1}$ sociae erunt, nec non F et $F^{2\nu-1}$; quare $F^{2\lambda-1}$, $F^{2\mu-1}$, $F^{2\nu-1}$ identicae, indicesque $2\lambda - 1$, $2\mu - 1$, $2\nu - 1$ secundum modulum $2n$ congrui erunt, et proin etiam $\lambda \equiv \mu \equiv \nu \pmod{n}$. Q. E. A. quia manifesto inter limites 0 et $2n - 1$ tres numeri diuersi secundum modulum n congrui iacere nequeunt.

188. Quum omnes formae ex eadem periodo proprie sint aequiuales: quaestio oritur, annon etiam formae e periodis diuersis proprie aequiuales esse possint. Sed antequam ostendamus, hoc esse impossibile, quaedam de transformatione formarum reductarum sunt exponenda.

Quoniam in sequentibus de formarum transformationibus persaepe agendum erit; ut prolixitatem quantum fieri potest euitemus, sequenti scribendi compendio abhinc semper utemur. Si forma aliqua $LXX + 2MYT +$

NYT per substitutionem $X = \alpha x + \zeta y$, $Y = \gamma x + \delta y$ in formam $lxx + 2mxy + ny y$ transformatur: simpliciter dicemus, (L, M, N) transformari in (l, m, n) per substitutionem $\alpha, \zeta, \gamma, \delta$. Hoc modo opus non erit, indeterminatas formarum singularum, de quibus agitur, per signa propria denotare. — Palam vero est, indeterminatam primam a secunda in quavis forma probe distingui debere.

Proposita sit forma reducta $(a, b, -a')$ ... f , determinantis D . Formetur simili modo ut in art. 186 progressio formarum reductarum vtriusque infinita, ... " f, f', f, f', f'' ...., et quidem sit $f' = (-a', b', a'')$, $f'' = (a'', b'', -a''')$ etc.; " $f = (-a, b, a)$, " $f = (a, b, -a)$ etc. Ponatur $\frac{b + b'}{-a'} = h'$, $\frac{b' + b''}{a''} = h''$, $\frac{b'' + b'''}{-a'''} = h'''$ etc.; $\frac{b + b}{a} = h$, $\frac{b + b}{-a} = h$, $\frac{b + b}{a} = h$ etc. Tum patet, si (ut in art. 177) numeri a', a'', a''' etc. $\zeta', \zeta'', \zeta'''$ etc. etc. formentur secundum algorithmum sequentem

$$\begin{array}{l|l|l|l} \alpha' = 0 & \zeta' = -1 & \gamma' = 1 & \delta' = h' \\ \alpha'' = \zeta' & \zeta'' = h''\zeta' & \gamma'' = \delta' & \delta'' = h''\delta' - 1 \\ \alpha''' = \zeta'' & \zeta''' = h''' \zeta'' - \zeta' & \gamma''' = \delta'' & \delta''' = h''' \delta'' - \delta' \\ \alpha^{IV} = \zeta''' & \zeta^{IV} = h^{IV} \zeta''' - \zeta'' & \gamma^{IV} = \delta''' & \delta^{IV} = h^{IV} \delta''' - \delta'' \\ & & & \text{etc.} \end{array}$$

f transformatum iri

$$\begin{array}{l|l} \text{in} & \text{per substitutionem} \\ f' & \alpha', \zeta', \gamma', \delta' \\ f'' & \alpha'', \zeta'', \gamma'', \delta'' \\ f''' & \alpha''', \zeta''', \gamma''', \delta''' \text{ etc.} \end{array}$$

omnesque has transformationes fore proprias.